

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

18. wzywa Radę Europejską do rozważenia zastosowania sankcji skierowanych przeciwko wysokim rangą członkom rządu;
19. wzywa Radę i Komisję do udzielenia wsparcia ofiarom potwornych naruszeń praw człowieka i krewnym więźniów politycznych;
20. zwraca się do Komisji i Rady o podjęcie konkretnych działań w celu ponownego skierowania na właściwe tory przerwanej sytuacji demokratycznej oraz uniknięcia dalszego pogorszenia sytuacji praw człowieka w Etiopii, które może mieć daleko idące konsekwencje dla regionu, jeśli nie zajmiemy się nimi odpowiednio i bezzwłocznie;
21. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania rozwoju wolnych mediów w Etiopii poprzez instrumenty współpracy;
22. wzywa Komisję i Radę do zajęcia skoordynowanego stanowiska spójnego z art. 96 umowy z Kotonu; podkreśla, że programy współpracy na rzecz rozwoju oparte na umowie z Kotonu powinny być uzależnione od przestrzegania praw człowieka i zasad dobrych rządów;
23. wzywa ONZ do mianowania specjalnego sprawozdawcy w celu przeprowadzenia w Etiopii śledztwa w sprawie niezawisłości sądownictwa i arbitralnych zatrzymań, sytuacji praw człowieka, w tym praw mniejszości, powybórczych aktów przemocy i zabójstw, a także zarzutów zdrady i naruszenia porządku konstytucyjnego postawionych przywódcom opozycji, dziennikarzom i działaczom społeczeństwa obywatelskiego;
24. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE, Komisji Unii Afrykańskiej i Parlamentowi Panafrkańskiemu, rządowi Etiopii oraz Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.

P6_TA(2007)0290

Birma

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie Birmy

Parlament Europejski,

- uwzględniając pierwsze oficjalne posiedzenie Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie Birmy, które odbyło się w dniu 29 września 2006 r.,
- uwzględniając oświadczenie Sekretarza Generalnego ONZ Ban Ki-moona z dnia 25 maja 2007 r. wzywające do zniesienia „ograniczeń w stosunku do Aung San Suu Kyi i innych działaczy politycznych”,
- uwzględniając 12. szczyt stowarzyszenia ASEAN, który odbył się na Filipinach w dniach 9-15 stycznia 2007 r.,
- uwzględniając ósmą konferencję ministrów spraw zagranicznych ASEM, która odbyła się w Niemczech w dniach 28-29 maja 2007 r.,
- uwzględniając pismo do generała Than Shwe z dnia 15 maja 2007 r., podpisane przez 59 byłych przywódców państw, wzywające do „natychmiastowego uwolnienia Aung San Suu Kyi, jedynej na świecie laureatki nagrody Nobla, którą uwięziono”,

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie Birmy z dnia 12 maja 2005 r.⁽¹⁾, 17 listopada 2005 r.⁽²⁾ i 14 grudnia 2006 r.⁽³⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 481/2007 z dnia 27 kwietnia 2007 r.⁽⁴⁾ odnawiające środki ograniczające w odniesieniu do Birmy,
 - uwzględniając 17. rocznicę zwycięstwa Narodowej Ligi na rzecz Demokracji (NLD) w wyborach parlamentarnych w dniu 27 maja 1990 r.,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że liderka NLD, laureatka Pokojowej Nagrody Nobla oraz Nagrody im. Sacharowa, Daw Aung San Suu Kyi, spędziła 11 z ostatnich 17 lat w areszcie domowym,
- B. mając na uwadze, że w dniu 25 maja 2007 r. Państwowa Rada ds. Pokoju i Rozwoju (SDPC) przedłużyła nielegalny areszt domowy Daw Aung San Suu Kyi o kolejny rok,
- C. mając na uwadze, że SDPC nie przestaje wystawiać narodu Birmy na tak przerażające akty gwałcenia praw człowieka, jak praca przymusowa, prześladowanie dysydentów, wcielanie dzieci do wojska oraz przymusowe przesiedlenia,
- D. mając na uwadze, że 30 % ludności Birmy, czyli około 15 milionów ludzi, żyje poniżej granicy ubóstwa,
- E. mając na uwadze, że Konwent Narodowy, po raz pierwszy zwołany w 1993 r. w celu przygotowania projektu konstytucji, a od tego czasu wiele razy zawieszany, zbierze się ponownie w dniu 18 lipca 2007 r. na ostatnim posiedzeniu, ale że nie posiada on legitymacji demokratycznej ani międzynarodowej wiarygodności z powodu braku demokratycznie wybranych przedstawicieli, zwłaszcza z Narodowej Ligi na rzecz Demokracji,
- F. mając na uwadze, że stowarzyszenie ASEAN zaczęło zajmować bardziej zdecydowane stanowisko w sprawie nadużyć reżimu wojskowego w Birmie oraz nalega, by Birma poprawiła sytuację w zakresie poszanowania praw człowieka i wkroczyła na ścieżkę demokracji,
- G. mając na uwadze, że w dniu 15 maja 2007 r. Rosja i Birma zawarły porozumienie w sprawie budowy w Birmie reaktora dla potrzeb badań jądrowych, pomimo międzynarodowych zastrzeżeń dotyczących norm bezpieczeństwa i podwójnego zastosowania,
1. wzywa do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia Daw Aung San Suu Kyi;
 2. ubolewa, że Daw Aung San Suu Kyi była skazana na wiele lat aresztu domowego, łącznie z odosobnieniem, a od 2003 r. pozwolono jej wychodzić jedynie w razie konieczności pilnej pomocy medycznej oraz, aby odbyć krótkie spotkania z zastępcą Sekretarza Generalnego ONZ ds. politycznych;
 3. potępia SPDC za jej nieprzerwany ucisk narodu birmańskiego oraz nieustające prześladowania i więzienie działaczy na rzecz demokracji; zwraca szczególną uwagę na przypadek U Win Tina, 78-letniego dziennikarza przetrzymywanego w charakterze więźnia politycznego już blisko 20 lat za napisanie do ONZ listu opisującego złe traktowanie więźniów politycznych i złe warunki ich;
 4. nalega na natychmiastowe uwolnienie U Win Tina oraz wszystkich przetrzymywanych przez SPDC więźniów politycznych, których liczbę szacuje się na 1 200 osób;

⁽¹⁾ Dz.U. C 92 E z 20.4.2006, str. 410.

⁽²⁾ Dz.U. C 280 E z 18.11.2006, str. 473.

⁽³⁾ *Teksty przyjęte*, P6_TA(2006)0607.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 111 z 28.4.2007, str. 50.

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

5. ubolewa nad faktem, że pomimo sytuacji w kraju, regionalnej i międzynarodowej krytyki oraz 45 lat rządów, SPDC nie uczyniła żadnych znaczących postępów na rzecz demokracji;
6. apeluje o legitymizację Konwentu Narodowego poprzez włączenie do niego NLD i innych partii i grup politycznych oraz o przyjęcie „mapy drogowej” ku demokracji, która odzwierciedlałaby rzeczywiste pragnienia ludu birmańskiego, a nie prowadziła do zacieśnienia wojskowej kontroli władz;
7. z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie przewodniczącego 12. szczytu ASEAN, na którym liderzy stowarzyszenia „zachęcali Birmę do poczynienia większych postępów w drodze do pojednania narodowego”, wezwali „do uwolnienia przetrzymywanych osób oraz do konstruktywnego dialogu ze wszystkimi zainteresowanymi stronami” oraz zgodzili się „z potrzebą ochrony wiarygodności ASEAN jako skutecznej organizacji regionalnej poprzez wykazanie się umiejętnością reagowania na istotne kwestie w regionie”;
8. ubolewa jednak, że przeprowadzona w 2006 r. przez ministra spraw zagranicznych Malezji misja rozpoznawcza do Birmy, która otrzymała mandat na 11. szczycie ASEAN, nie doprowadziła jeszcze do przyjęcia surowszych środków przeciwko juncie wojskowej w Birmy i wyraża nadzieję, że zostaną one podjęte;
9. wzywa Radę i Komisję do dalszego utrzymywania konstruktywnych stosunków z krajami ASEAN oraz do zagwarantowania, że negocjacje pomiędzy UE a ASEAN w sprawie wolnego handlu zostaną wykorzystane jako czynnik zwiększenia nacisku na SPDC, aby utworzyła ona w obywatelski i demokratyczny rząd;
10. wyraża ubolewanie, że minister spraw zagranicznych Birmy, Nyan Win, otrzymał pozwolenie na udział w ósmej konferencji ministrów spraw zagranicznych ASEM, która odbyła się w Niemczech w b.r., zaledwie kilka dni po tym, jak junta wojskowa w Birmy przedłużyła nielegalny areszt domowy Daw Aung San Suu Kyi o kolejny rok; przypomina, że Nyan Win znajduje się wśród obywateli Birmy, którzy otrzymali unijny zakaz podróży i wzywa państwa członkowskie UE do surowszego egzekwowania tego zakazu;
11. nalega, aby Międzynarodowa Agencja Energii Atomowej objęła każdy reaktor wzniesiony dla potrzeb badań jądrowych w Birmy szczególnymi zabezpieczeniami, aby zagwarantować, że żaden cywilny program nuklearny nie zostanie przekształcony na potrzeby wojskowe, oraz wzywa władze Birmy do spełnienia swoich zobowiązań na mocy Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej;
12. wzywa Chiny i Indie do wykorzystania swojego znacznego wpływu gospodarczego i politycznego w stosunkach z władzami Birmy, tak aby doprowadzić do znacznej poprawy sytuacji w kraju, a w każdym razie do zaprzestania dostaw broni i innych zasobów strategicznych;
13. wzywa inwestujące w Birmy przedsiębiorstwa do zagwarantowania, że ich projekty będą prowadzone w sposób respektujący prawdziwe prawa człowieka, a w przypadku ich naruszenia, do zawieszenia działalności w Birmy wyraża niezadowolenie, że niektóre kraje postanowiły znacznie zwiększyć swoje inwestycje w Birmy, bez względu na panującą tam dramatyczną sytuację związaną z prawami człowieka;
14. z zadowoleniem przyjmuje ponowne wprowadzenie sankcji UE, ale uważa, że nie wywarły one oczekiwanego wpływu na strony bezpośrednio odpowiedzialne za cierpienie ludności Birmy; wzywa Radę do zagwarantowania ścisłego przestrzegania przez państwa członkowskie obowiązujących środków ograniczających;
15. wzywa Radę do rozszerzenia zasięgu swych sankcji oraz uzupełniania listy sankcjonowanych, tak by objęła ona wszystkich ministrów, wiceministrów, członków, zwolenników i pracowników SPDC oraz członków rodzin ww. osób, a także biznesmenów i innych prominentów związanych z reżimem;

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

16. zauważa, że zgodnie ze wspólnym stanowiskiem Rady 2006/318/WPZiB z dnia 27 kwietnia 2006 r.⁽¹⁾ odnawiającym środki ograniczające w odniesieniu do Birmy, wsparcie ogranicza się do pomocy humanitarnej i wsparcia dla osób najbardziej potrzebujących; domaga się, by wszelką pomoc przeznaczoną dla Birmy dostarczały prawdziwie organizacje pozarządowe oraz by dotarła ona do osób, dla których jest przeznaczona, przy jak najmniejszym zaangażowaniu reżimu SPDC;
17. proponuje w tym kontekście, aby podjęto wysiłki zmierzające do zacieśnienia kontaktów i ułożenia programów koncentrujących się na społeczeństwie obywatelskim Birmy, w szczególności na organizacjach kobiet i mniejszościach etnicznych;
18. wyraża ubolewanie, że Chiny i Rosja, wspierane przez Republikę Południowej Afryki, zawetowały projekt rezolucji ONZ w sprawie Birmy z dnia 12 stycznia 2007 r., oraz wzywa Radę Bezpieczeństwa ONZ do podwojenia wysiłków w celu zapewnienia jednomyślnego poparcia dla wiążącej rezolucji wzywającej do uwolnienia więźniów politycznych, w tym Daw Aung San Suu Kyi;
19. z zadowoleniem przyjmuje mianowanie Ibrahima Gambariego na stanowisko specjalnego doradcy sekretarza generalnego ONZ ds. Birmy, które przypadło w krytycznym momencie, jeśli chodzi o podejście ONZ do Birmy oraz wzywa SPDC do pełnej współpracy z ONZ oraz do niezakłócania jej pracy;
20. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów państw członkowskich, rządów krajów ASEAN, Narodowej Lidze Birmy na rzecz Demokracji, Radzie ds. Pokoju i Rozwoju Birmy, rządowi Chińskiej Republiki Ludowej, rządowi Indii, rządowi Rosji, dyrektorowi generalnemu Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA) oraz sekretarzowi generalnemu ONZ.

⁽¹⁾ Dz.U. L 116 z 29.4.2006, str. 77.